

Bilag 4.

Øversættelse.

Ambassadør Otto Borchs indlæg i plenarforsamlingen den 9. november 1970 om rationalisering af generalforsamlingens arbejdsformer.

Vor organisation, hvis 25-års jubilæum vi netop har højtideligholdt, har gennemlevet større ændringer i sine funktionsbetingelser end de fleste andre politiske organisationer har gjort inden for et tilsvarende tidsrum. De forenede Nationer kan gå ind i det andet kvarte århundrede af sit liv som en levedygtig og dynamisk organisation, hovedsagelig fordi den har vist stor fleksibilitet og evne til at tilpasse sig disse ændringer, der har givet sig udslag i det voksende medlemstal, en udbygning af gamle og nye programmer og en positiv reaktion over for de udfordringer, som FN har mødt. Især i de senere år har der både blandt medlemslandene og i sekretariatet været en stigende erkendelse af behovet for til stadighed i en konstruktiv ånd af selvkritik og vurdering at overvåge FN's forretningsgang og praksis, regler og sædvaner. Arbejdet inden for udvalget vedrørende sekretariatets reorganisation, 14-lande ad hoc udvalget til undersøgelse af De forenede Nationers og særorganisationernes finansielle forhold, den fælles inspektionsgruppe, de for tiden foretagne overvejelser om en forbedring og styrkelse af ECOSOC's arbejdsform og Jackson-rapporten om FN-udviklingssystemets kapacitet, som har givet anledning til betydelige reformer inden for FN's udviklingsprogram, er udtryk for denne sunde tendens. Ligeså er det initiativ, som den canadiske delegation tog under forrige samling, og som har ført til optagelsen på dagsordenen af det punkt, vi i øjeblikket behandler. Den danske delegation har hilst dette initiativ med særlig stor tilfredshed og er blandt medforlagsstillerne til det for generalforsamlingen fremlagte resolutionsudkast. Vi håber, at dets vedtagelse vil føre til en yderligere „ra-

tionalisering af generalforsamlingens forretningsgang og organisation“ og til sin tid til en styrkelse af FN som helhed. Lige siden 1946, da det første udvalg — udvalget vedrørende FN's forretningsgang og organisation — blev nedsat til at undersøge dette spørgsmål med Danmarks faste repræsentant som rapportør har den danske regering lagt stor vægt på spørgsmålet om at øge generalforsamlingens effektivitet gennem forbedringer af det organisatoriske maskineri. I 1948 tog den danske delegation sammen med den norske og den svenske delegation det initiativ, som førte til oprettelsen af det særlige udvalg vedrørende generalforsamlingens metoder og forretningsgang, og vi har taget aktiv del i arbejdet inden for de øvrige udvalg, som i 1950'erne og i 1960'erne har foretaget undersøgelser af generalforsamlingens arbejdsform, som vi har stillet mange forslag til forbedring af. Siden det sidste af disse udvalg afsluttede sit arbejde i 1963, er generalforsamlingens arbejdsbyrde vokset betydeligt; opgaverne er blevet flere og flere, og spørgsmålene er blevet mere og mere indviklede. Det nu fremlagte forslag synes derfor at være på sin plads, hvis vi på tærskelen til 1970'erne skal tilvejebringe de bedst mulige betingelser for, at generalforsamlingen så effektivt som muligt kan overkomme denne større og stadigt stigende arbejdsbyrde.

Vi er naturligvis fuldt ud klar over, at generalforsamlingen i første række er et politisk maskineri, hvis ydeevne ikke afhænger af, om det mekanisk „tunes op“, men af, hvorledes medlemslandene kan enes om at gøre brug af det. Vi er således helt enige i en af de hovedpræmisser, som ad hoc udvalget vedrørende forbedring af generalforsamlin-